

Utrechtpad

Streekpad 13

Jan Aartsen en Jan Brok

1 april 2019 – 5 april 2019

Voorwoord.

Jan Brok en ik kiezen dit jaar voor het Utrechtpad. Dit pad kunnen we in 5 dagen lopen. Dus weer op maandag met de trein naar Utrecht en op vrijdag weer met de trein van Utrecht naar Etten-Leur. Wij hebben deze route in 5 wandeldagen opgedeeld en lopen van 1 t/m 5 april.

De route heet Streekpad 13 (SP 13).

De route is goed gemarkeerd met behulp van geel/rode blokjes.

Onze overnachtingen hebben we gedaan bij leden van Vrienden op de Fiets. Alleen in Lage Vuursche hebben we in een hotel moeten slapen, omdat in de omgeving geen B&B beschikbaar was.

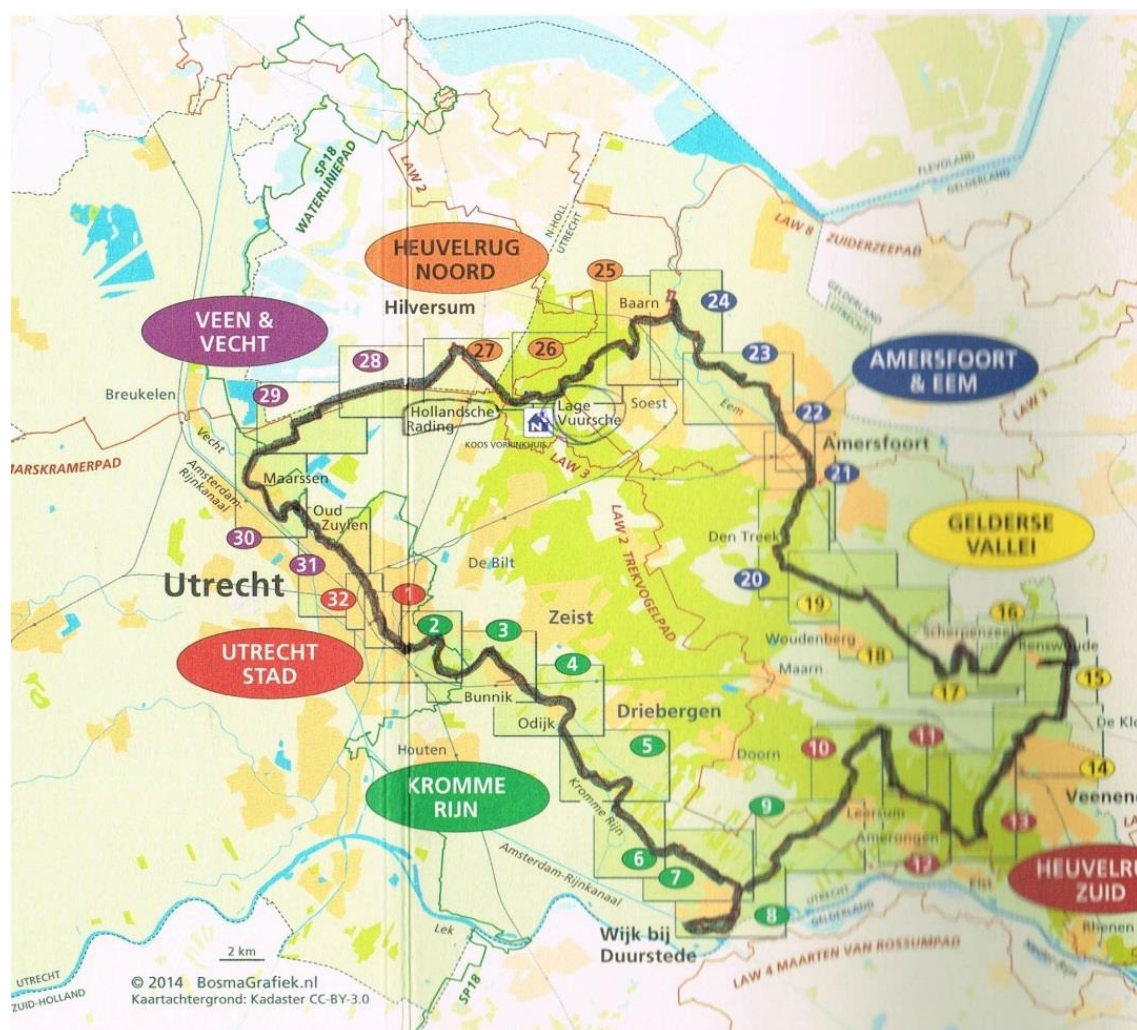
Het is een interessante route met veel rivieren en polders. Ook zijn er regelmatig natuurgebieden voor water- en weidevogels. Dat verwacht je niet in de provincie Utrecht.

De Route.

Het Utrechtpad begint en eindigt in de stad Utrecht. De hele route loopt door de provincie Utrecht.

In oorsprong is de route 162 kilometer lang. Het rondje in Wijk bij Duurstede hebben we overgeslagen. Met afwijkingen naar de B&B's en terug en verschillen tussen het boekje en de route kom ik met mijn Garmin op 170 kilometer.

Het Utrechtpad verbindt een aantal landschapsgebieden: de Utrechtse Heuvelrug, het Kromme Rijngebied, de Gelderse Vallei, de Eemvallei en de Vechtvallei.

De belangrijke plaatsen die we passeren zijn: Utrecht, Bunnik, Wijk bij Duurstede, Veenendaal, Renswoude, Amersfoort, Lage Vuursche, Maarssen en weer Utrecht. Helaas hebben we meerdere dorpen en steden niet aangedaan. Dat is jammer.

=====

Dag 1. Etten-Leur – Utrecht – Wijk bij Duurstede: 35 km

Om ca. 7.00 uur vertrekt de trein in Etten-Leur.

In Tilburg stapt Jan ook in de trein. In Den Bosch stappen we over op de trein naar Utrecht.

In Utrecht aangekomen, drinken we koffie bij Starbucks in Hoog Catharijne en pakken we de spullen, die we onderweg nodig hebben.

Om ca. 9.00 uur vertrekken we naar de Dom, het vertrekpunt van dit Streekpad. Bij de Dom moeten we toch vragen hoe we bij de Oude Gracht kunnen komen. Daarna volgen we de Oude Gracht. Als we bij de Kromme Rijn komen, zien we de eerste geel/rode blokjes, de routeaanduidingen van dit Streekpad.

De Kromme Rijn gaan we een groot deel van de dag volgen. We lopen over een jaagpad naast de Kromme Rijn.

Het is rustig op dit jaagpad.

We komen aan het eind van de bebouwing en lopen Utrecht uit richting Bunnik.

We passeren het voetbalstadion van FC Utrecht: de Galgewaard.

Verderop lopen we door een tunneltje onder de A27. We blijven op het jaagpad.

Vanmorgen, bij vertrek thuis, was het maar 2 graden. Het is nu ca. 10 à 12 graden. In de zon is het zelfs warm.

Via een brug gaan we aan de andere kant van de Kromme Rijn lopen.

We passeren het kasteel Rhijnauwe. Dit kasteel dateert uit 1303. Het kasteel is in 1919 aangekocht door de gemeente Utrecht.

We lopen aan de buitenzijde van Bunnik.

Om 11.30 uur hebben we ca. 11 kilometer afgelegd.

Via een tunneltje kruisen we de A12 en vervolgen het jaagpad.

De wind is hier vrij koud. Ik houd mijn jas voorlopig maar aan.

We lopen nu ook om Odijk heen. Na Odijk lopen we over een fietspad verder tussen de weilanden.

We passeren een vrouw met rollator, groeten haar en gaan verder.

Tijdens het passeren zegt ze: Jullie gaan zeker de 4daagse lopen? Ik bevestig dat. Ze vertelt, dat zij 20 maal de 4daagse heeft gelopen. De laatste was in 1984. Nu is ze bijna 92 jaar oud. Ze ziet er nog kordaat uit. Verderop zien we het plaatsje Werkhoven liggen. Hier komen we ook niet in het dorp. We passeren weer een kasteel. Het heet Kasteel Beverweert. Het kasteel werd in 1835 verbouwd tot het huidige landhuis.

Aan een visser vragen we de weg naar Cothem. Hij adviseert de route te vervolgen. Dan komen we vanzelf in Cothem.

Om ca. 15.00 uur komen we weer op de route. Dit is het einde van de omleiding.

Het is nu nog ca. 5,5 kilometer naar Wijk bij Duurstede.

Net vóór Cothem kunnen we bij een zorgboerderij koffie drinken.

We worden geholpen door licht gehandicapten. Het is leuk deze mensen bezig te zien. Ze doen hun werk met grote toewijding en plezier.

Het is een groot complex. Het bestaat uit een grote boerderij met een aantal bijgebouwen voor activiteiten. Wij zitten in een koffiekamer, annex café. Het geheel ziet er zeer verzorgd uit.

Na Cothem vervolgen we weer de route langs de Kromme Rijn.

We lopen een stukje door Cothem en passeren de kerk.

We passeren weer een kasteel. Het kasteel heet: Kasteel Rhijnestein.

Na het kasteel lopen we over een paadje tussen fruitbomen, die al volop in bloei staan. Het is heerlijk tussen de fruitbomen. Het is ca. 15 graden.

We naderen Wijk bij Duurstede, lopend tussen weilanden.

We verlaten de route en lopen richting het centrum, waar onze B&B is. Het is verder dan ik gedacht had. Het is ca. 3 kilometer vanaf de route.

We worden vriendelijk ontvangen door Inge en krijgen wat te drinken.

Ze is pas lid van Vrienden op de Fiets. Ze wil het erg goed doen. Ze wil ons pasje van Vrienden op de Fiets en legitimatie zien. Ze wil ook onze namen met adres noteren. Ze is bang, dat ze iets verkeerd zou doen. Ook wil ze, dat we vooraf afrekenen. Ze zegt, dat ze van collega's heeft vernomen, dat er weleens mensen vertrekken zonder te betalen. Wij kunnen ons dat niet voorstellen. Ze heeft zich wel bang laten maken.

Na het douchen, gaan Jan en ik eten in Kwalitaria. Het is een iets luxer cafetaria. We nemen allebei een schnitzel.

Om ca. 20.00 uur zijn we weer terug bij Inge.

Ik ga mijn dagboek schrijven en om 21.30 uur gaan we slapen.

=====

Dag 2. 2 april 2019. Wijk bij Duurstede – Renswoude: 36 km.

Om 6.45 uur staan we op. We hebben beiden goed geslapen.

Om 7.30 uur kunnen we ontbijten. Inge vertelt, dat ze een Australische vriend heeft, waar ze 2 keer per jaar heen vliegt.

Om 8.00 uur nemen we afscheid van Inge.

We lopen dezelfde weg terug naar de route en passeren de Kwalitaria, waar we gisteren gegeten hebben.

Na 3 kilometer zijn we weer op de route.

We gaan op weg naar Leersum. Ook deze plaats zullen we slechts passeren.

We verlaten de verkeersweg en gaan tussen de bossages lopen.

Op een gegeven moment lopen we dezelfde route als van het Trekvogelpad. Deze route hebben we een paar jaar geleden gedaan.

Een paar kilometer vóór Leersum passeren we het landhuis Broekhuizen. Het is een kasteel, dat dateert uit de 14^e eeuw. In 1792 is het kasteel gesloopt en is een nieuw landhuis gebouwd door Jan van Nellesteyn. Bij het kasteel ligt de Londotuin, een leerzame heemtuin. We vervolgen de route. Het loopt fout. We zien geen markeringen meer. Een man wijst ons de weg naar Leersum.

We komen langs de officiële toegangspoorten naar het landhuis. Wij hadden door het park naar deze ingangspoorten moeten lopen. Dit is echt een paar kilometer teveel.

We kunnen weer de markeringen volgen.

Vóór Leersum is een restaurant. Helaas gesloten. Het gaat pas open om 12.00 uur.

We gaan op het terras zitten en eten ons brood.

Hierna gaan we het bos in. We lopen vlak langs de Tombe van Jan van Nellesteyn. Van Nellesteyn was de

eigenaar van het landhuis. Vanaf de Tombe heeft hij zicht op het landhuis. Het is een erg lange laan.

We trekken onze jassen uit. De temperatuur in het bos is heerlijk. De zon schijnt en in het bos is het windstil.

Via een bos komen we bij de Bredeveen. Dit is een groot heideveld met droge heide. De heide wordt begraaasd om het kort te houden.

We lopen om de Bredeveen heen en gaan verder.

De aanwijzingen zijn hier goed.

We komen bij een boerderij van Natuurbeheer en kunnen hier koffie, tegen betaling,

drinken. We gaan aan een picknicktafel zitten en nemen twee koffie. Het geld doen we in een potje en gaan verder. Het is nu 11.30 uur.

Door meerdere oorzaken hebben we nog niet veel kilometers afgelegd. We zullen niet vroeg bij de B&B zijn.

We lopen langs het Leersemerveld met veel plassen.

We passeren de Leeuwenkuil. Dit is een voormalige zandafgraving. Het is nu een ruig heidegebied.

We passeren een afgebroken boomstam. Deze lijkt wel op een drakenkop, die begroeid is met paddenstoelen.

Het weer wordt steeds beter. De hemel is grijs en de zon doet er alles aan om door de wolken te schijnen.

Om ca. 13.00 uur bereiken we de top van de heuvels. Hier staat een zuiltje met de tekst: "Het Utrechts landschap op de top".

We lopen steeds door bossen. Het wordt frisser en

het begint te waaien. Er vallen ook een paar regendruppels. Het is nu 13.30 uur. Volgens Buienradar zou het om ca. 16.00 uur gaan regenen. De regen komt redelijk vroeg.

We komen bij een infocentrum van een natuurvereniging. Er is een restaurant bij. Alles is gesloten.

We eten wat op het terras.

We gaan verder door een bos. Het is heuvelachtig. Constant klimmen en dalen.

Op de top van een heuvel komen we bij "de Eenzame Eik". Om de boom zijn veel banken geplaatst, die gesponsord zijn.

Verderop lopen we langs de rand van Veenendaal. Hier staan veel mooie huizen, die uitzicht hebben over de akkers en de bossen in de verte.

Het is erg rustig en het is fijn wandelen.

Verderop gaan we op een bank zitten en ik trek mijn jas weer aan, want het is flink afgekoeld. Het begint nu echt te regenen.

We passeren een paardenrenbaan. Het ziet er mooi en verzorgd uit.

Een mevrouw met een paard loopt een stukje met ons mee. Het paard heeft vandaag flink getraind in de zandbak. Ze laat nu het paard uitlopen op de straat.

Als we Renswoude inlopen, komen we bij het Kasteel Renswoude. Morgen komen we er weer langs.

We lopen Renswoude in. Na ca. 1,5 kilometer moeten we afslaan naar de Barneveldsestraat. We moeten op nummer 15 zijn. We worden ontvangen door mevrouw Moesbergen.

Ze brengt ons naar een tuinhuisje. Het is niet groot, maar het is wel netjes binnen.

Ze vertelt, dat haar man vroeger

een installatiebedrijf had. Hij heeft zijn bedrijf over gedaan aan zijn zonen.

Ze heeft een grote tuin met een zwembad, een grote hobbykas en een kippenhok met ren met kippen en fazanten.

Het ontbijt staat al klaar. Dan kunnen we morgen op tijd vertrekken.

Om 18.00 uur gaan we eten in een cafetaria.

Om 19.15 uur zijn we weer terug.

Ik ga schrijven en we gaan om 21.30 uur naar bed.

=====

.

Dag 3. 2 april 2019: Renswoude – Amersfoort: 32 km.

Om 6.45 uur staan we op. We ontbijten in ons tuinhuisje.

Er is voldoende brood aanwezig om ook nog een lunchpakketje mee te nemen.

Om 7.15 uur vertrekken we. Het is erg fris buiten. Het is misschien 2á3 graden.

We lopen naar de kerk en door naar het kasteel en gaan dan naast een kanaal lopen. Het kanaal hoort bij het kasteel. Het is geïnspireerd op het Grand Canal de Versailles. Het kanaal is in 1708 gegraven door de inwoners van Renswoude als cadeau van de vrouw aan haar man Frederik van Reede.

Aan het eind van het kanaal gaan we linksaf een dijk op.

Deze dijk is een onderdeel van de Grebbenlinie.

We komen uit bij een fort. Hier

staan een paar houten kanonnen als versiering.

We blijven op de dijk lopen.

We steken de Barneveldsestraat over, waar we hebben overnacht.

We blijven op de dijk van de Grebbenlinie lopen, richting Scherpenzeel.

Het is nu 9.30 uur en het is nog steeds koud met een koud windje.

We passeren een herdenkingskruis voor 5 gefusilleerden, die gefusilleerd zijn op 14 november 1944.

Op een informatiebord kunnen we zien, dat de Grebbenlinie loopt van Woudenberg naar Amersfoort.

We verlaten de Grebbenlinie en lopen over een asfaltweg richting Scherpenzeel.

Er staan veel boerderijen langs de weg met varkensstallen. Bij sommige boerderijen staan heel oude stallen naast hele moderne.

Aan de rand van Scherpenzeel wordt een groot terrein bouwrijp gemaakt voor nieuwbouw. Via een groot park komen we bij een groot landhuis, genaamd: "Huis van Scherpenzeel". De basis van dit huis dateert uit de 14^e eeuw.

We lopen het huis voorbij en lopen naar de kerk. In het dorp is het marktdag vandaag.

In een steegje kunnen we in een donker cafeetje koffie drinken.

Het is een aardige ober en een drukke prater. Hij vertelt, dat hij op woensdag vroeg open is voor de marktlieden. Er zijn geen restaurants of cafés open op dit tijdstip. Er komen meerdere marktlieden langs voor een kop koffie.

Na de koffie lopen we weer richting het landhuis.

Er zijn daar geen aanwijzingen aangebracht. Het duurt even voor we de route weer gevonden hebben.

De route gaat richting Amerongen. We komen niet in Amerongen, maar we lopen in de buurt van deze plaats.

We komen bij het Valleikanaal, dat we moeten volgen. Langs het kanaal staan weer regelmatig betonnen bunkers.

Bij een kruising is weer een rustpunt. Helaas is deze nog gesloten. Het is nog vroeg in het seizoen.

We gaan verder over een grasdijk. We passeren een nagebouwde kazemat met loopgraven.

De constructie bestaat uit houten palen en balken, die zijn afgedekt met grond.

Om ca. 12.00 uur lopen we nog steeds langs het kanaal.

Het is slechts 10 graden. Het voelt koud aan.

Hier kun je niet verkeerd lopen.

Verderop verlaten we het kanaal en gaan over een spoordijk lopen. De bielzen en het spoor zijn verwijderd. Het duurt ca. 1 uur eer we de spoordijk verlaten en een bos in lopen.

We komen bij een monument ter nagedachtenis aan het neerhalen van een geallieerd oorlogsvliegtuig. Alle vliegers zijn gesneuveld. De leeftijd varieert van 21 tot 26

jaar.

We passeren het landgoed “De Boom”. Het is een mooi wit gebouw.

Het bos heeft veel verschillende vegetaties, waaronder moerassen, heidevelden en zandverstuivingen.

Deels mogen hier geen honden lopen om de watervogels niet te laten schrikken.

We komen op een schelpenfietspad. Het is hier druk met fietsers.

We komen bij de verkeersweg A28.

De A28 moeten we passeren via een steile hellingbaan.

Als we aan de andere kant zijn, staan we aan de rand van Amersfoort.

Met behulp van mijn navigatie vinden we redelijk snel onze overnachtingsplaats.

Mevrouw Van Wegberg ontvangt ons en brengt ons weer naar een tuinhuis. Het is comfortabeler dan het tuinhuis van gisteren.

Na het douchen gaan we boodschappen doen en eten.

Om ca. 18.30 uur zijn we weer terug. Ik ga meteen schrijven. Om 20.00 uur ben ik hiermee klaar.

Jan en ik kijken naar het achtuurjournaal en gaan op tijd naar bed.

=====

Dag 4. 4 april 2019: Amersfoort – Lage Vuursche: 32 km.

We ontbijten in de serre van het woonhuis.

Ik zeg tegen mevrouw Wegberg, dat ze een grote tuin heeft. Ze zegt, dat de tuin de hobby is van haar man. De tuin ziet er niet uit. Het lijkt, dat er niets aan gedaan is sinds de vorige zomer.

Om 8.00 uur vertrekken we. We lopen terug naar de route. Dat is ca. 1,5 kilometer.

We lopen door een park en daarna naar het centrum via de vestingwallen.

Op de markt is een grote bedrijvigheid van vrachtwagens, die de winkels en horeca bevoorraden.

Er zijn veel voetgangers, fietsers en auto's, die naar het werk gaan.

We lopen naar de rand van Amersfoort.

Om ca. 9.30 uur verlaten we Amersfoort en lopen we over een landweg de polder in. Het is een rustige geasfalteerde weg met weinig auto's en fietsers.

We passeren een paar wandelaars en enkelen komen ons tegemoet.

Als we iemand tegenkomen, zwaait Jan en zegt goedendag. Hij doet het zodanig, dat de mensen wel genoodzaakt zijn terug te groeten, ook als ze er geen behoefte aan zouden hebben.

We blijven door de polder lopen en komen in de buurt van Baarn.

Om ca. 11.00 uur lopen we nog steeds door de polder over mooie, nieuwe asfaltwegen.

We lopen naast een natuurgebied met plassen en veel moeras, gecreëerd voor de water- en weidevogels. Het is een groot gebied met veel watervogels. Het is een drukte.

De temperatuur is maar ca. 10 graden, maar het is nagenoeg windstil. Het is aangenaam lopen.

Bij een boerderij gaan we op een paar pallets zitten om wat te eten.

De eigenaar komt een praatje maken. Hij vertelt, dat zijn vrouw ook een B&B heeft. Hij zegt, dat de B&B 60 m2 groot is en luxe is ingericht.

Zijn vak is repareren van hefliften en krikken in garages.

We passeren een stoomgemaal, dat niet meer in gebruik is.

Bij een boerderij loopt het melkvee al buiten. Dat is vroeg.

Bij een andere boerderij staat een groot bord, waarop staat, dat de koeien a.s. zaterdag voor het eerst naar buiten gaan.

We komen bij de rivier de Eem. Deze blijven we volgen tot de verkeersweg A1.

We moeten eigenlijk over een grasdijk gaan lopen, maar wij blijven op de asfaltweg, omdat het gras nog erg nat is.

Bij de verkeersweg gaan we een brug over en daarna weer linksaf en lopen we weer naast de Eem, maar dan aan de overzijde.

Hier is een grote jachthaven met veel boten. Deze jachthaven staat in open verbinding met het IJsselmeer.

We komen bij een restaurant, waar we koffie kunnen drinken met iets lekkers.

We lopen weer verder langs de Eem.

Later verlaten we de Eem en lopen Baarn in. We passeren een nieuwe wijk met hele mooie huizen. De huizen zijn allemaal gelijk. Soms vrijstaand, soms 2 onder één kap en soms in

blokken, maar de indeling van de gevels is allemaal hetzelfde. Dat maakt het toch saai. Tussen de middag lopen veel mensen langs de Eem door een park. Het is vandaag "de Wandel- Werkdag".

We komen bij een oud NS station. Het is een mooi oud gebouw uit 1902 Het is nu het eetcafé "De Generaal".

We lopen door een park richting Paleis Soestdijk en lopen door mooie laantjes met beukenbomen. In de zomer is het laantje gesloten door een bladerdek. Dat zal erg mooi zijn.

We komen bij Paleis Soestdijk. Er lopen een aantal toeristen rond het paleis. Ook staan er mensen op de trap, waar Juliana vroeger op koninginndag het défilé afnam.

Als we omkijken, zien we een lange laan met aan het eind een obelisk. Deze obelisk is een herinnering aan de slag bij Waterloo in 1815.

We komen in het Baarnsche Bos. Het is weer een mooi bos met een mooie vijver.

We komen in de Stulp. De Stulp is een heide- en stuifzandgebied. Dit is in de jaren 90 gecreëerd.

We lopen over een pad aan de rand van de Stulp en moeten regelmatig overstapjes maken, want het terrein is afgezet met prikkeldraad.

We gaan op een bank zitten en eten ons brood. Het is nu ca. 14.00 uur.

We lopen steeds door mooie lanen.

Het Trekvogelpad volgt hier ook onze route.

We komen uit bij het Kasteel Drakestein in Lage Vuursche, waar Prinses Beatrix woont. Het kasteel kun je niet zien.

Het hekwerk om het kasteel is een dubbel hekwerk van ca. 2,5 meter hoog met daarboven nog 6 stuks stroomdraden en ook nog elke 50 meter een camera.

We komen in Lage Vuursche.

In de hoofdstraat zijn zeer veel restaurantjes met mooie, oude geveltjes.

Tijdens het Trekvogelpad zijn we hier ook geweest. Ik herinner me dit nog goed.

Dit keer logeren we in een hotel, bij gebrek aan een B&B van Vrienden op de Fiets.
We melden ons aan de balie. In de bar drinken we wat, voor we naar de kamer gaan.
Het is nu ca. 16.00 uur. Na het douchen gaan we eten.
Lage Vuursche staat bekend om zijn pannenkoeken. Wij gaan vandaag ook uit pannenkoek
eten. Jan neemt een Oostenrijkse en ik een Hollandse pannenkoek.
We kijken nog naar de TV en gaan op tijd slapen, want we willen morgen vroeg weg.

=====

Dag 5. 5 april 2019: Lage Vuursche – Utrecht: 35 km.

Om ca. 7.00 uur vertrekken we. We moeten ca. 1 kilometer teruglopen om weer op de route te komen.

Als we weer op de route zijn, komen we in een bos. We zien hier regelmatig routeaanwijzingen van het Marskramerpad.

We hebben er flink de pas in. Na een tijdje bemerken we, dat we helemaal fout zitten.

We wilden een stukje afsnijden. Hiervoor worden we gestraft. We komen uit in Maartensdijk. Dan maar m.b.v. GPX naar de route.

Om ca. 9.00 uur zijn we in Hollandse Rading. Dat is ca. 1 uur vertraging. Das balen.

Hier beginnen we aan het stukje alternatieve route, die wel korter is, dan de oorspronkelijke route.

Uiteindelijk levert het niets op.

De zon is gaan schijnen en de temperatuur is opgelopen tot ca. 16 graden.

We gaan weer een polder in.

Naast de weg is weer een groot drassig natuurgebied met veel watervogels. Er staat een bord met de tekst: "Kwetsbare vegetatie. Niet betreden".

We lopen hier door een gebied van de gemeente Hilversum en later van Loosdrecht.

We komen langs het Tienhovens Kanaal en dan bij de Loosdrechtse Plassen. We verlaten de weg en gaan richting Tienhoven. Vrij snel verlaten we ook deze weg en gaan rechtsaf op de Meeuwensekade. Het is weer een mooi poldergebied. Dit gebied valt tot de gemeente Maarssen.

Verderop zien we Maarssen liggen. Om ca. 11.00 uur staan we aan de rand van Maarssen.

We lopen langs de Vecht naar het centrum. We passeren een groot, mooi landhuis, dat Goudesteyn heet, wat nu in gebruik is als Drogisterij Museum.

In het centrum gaan we koffie met een broodje nuttigen. Het smaakt goed. Het is het eerste bakje koffie vandaag.

Om ca. 12.00 uur gaan we verder. Ik denk, dat we nog ca. 10 kilometer moeten afleggen naar Utrecht.

In Maarssen lopen we langs een gracht met mooie huizen.

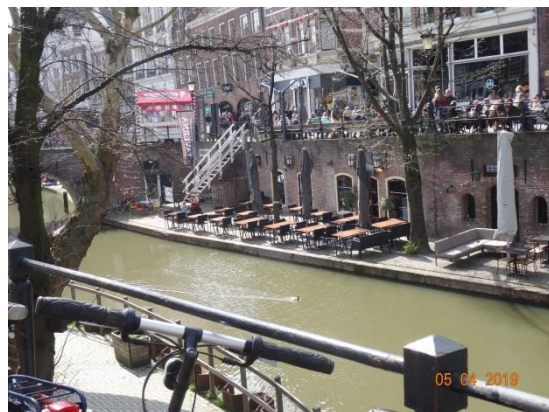
Het is mooi weer geworden. Ik heb mijn jas uitgetrokken.

We lopen Maarssen uit en blijven langs de

Vecht lopen en passeren het slot Zuylen.

Na een puntpad komen we in Utrecht. Nu is het natuurschoon voorbij en lopen we tussen de huizen richting het centrum.

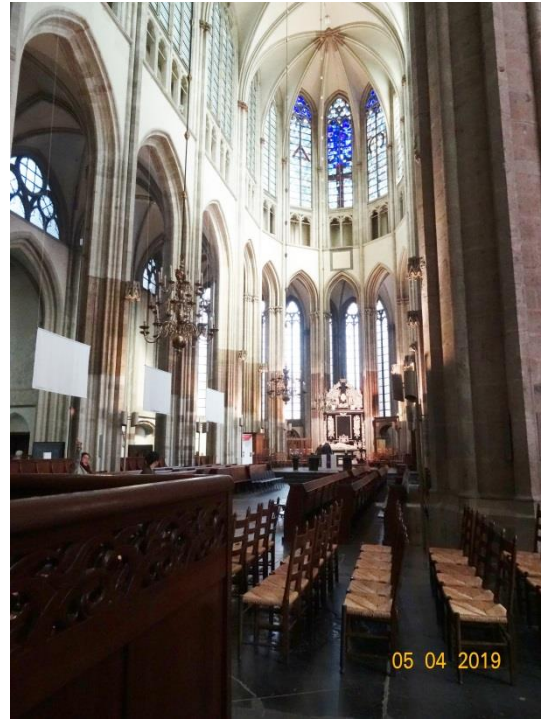

We moeten een brug over en gaan weer langs de Vecht verder.

In de Vecht liggen veel woonboten. Het ziet er nu netter uit dan 10 jaar geleden.

We lopen door de stad door leuke straatjes, langs mooie huizen, steeds langs de Vecht, waar op de kades terrassen zijn aangebracht en waar het al erg druk is met mensen, die genieten van het mooie weer.

De Dom komt steeds dichterbij. In het centrum wordt het steeds drukker op de terrassen.

Om ca. 14.40 uur arriveren we bij de Dom. Deze kerk is het begin en ook het eind van deze tocht.

We maken een paar foto's van buiten en in de kerk.

We lopen naar het station en passeren een karakteristiek bouwwerk en lopen door Hoog Catharijne naar het station.

We nemen om ca. 15.00 uur de trein. Jan stapt uit in Tilburg en neemt de bus naar Dongen.

Om 16.30 uur arriveer ik in Etten-Leur, waar Corrie op mij wacht.

=====